

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116217777
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3116217777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu Mgr. P. H., bytom C., ul. A. K. XXXX/XXX práv.zast. JUDr. Ivan Kiššom LL.M. advokátom, so sídlom Námestie Matice slovenskej 4260/33, Dubnica nad Váhom, proti žalovanému A. T., bytom R., T. XXX/XX, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrej Jaroš, spol. s r.o., so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 361/20, o vydanie veci s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/154/2016-110 zo dňa 7. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh na prerušenie konania zamietol. Výrokom II. žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému k rukám jeho zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 10.10.2016 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh žalobcu, ktorým sa proti žalovanému domáha, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi vydať motocykel YAMAHA SVS 650, VM03, rok výroby 2005, VIN A identifikačné číslo motora Z farba strieborná do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vydaného súdom eventuálne, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi náhradu škody vo výške 3.600,-Eur a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvorili ústnu kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalovaný kúpil od žalobcu motocykel YAMAHA XVS 650 VM03. Žalobca predmet kúpy vyňal z majetku spoločnosti, dňa 11.10.2013 odhlásil na dopravnom inšpektoráte v Púchove a prehlásil ho na meno žalovaného. Žalovaný napriek viacerým urgenciám žalobcu nezaplatil kúpnu cenu za motocykel. Naopak, listom zo dňa 18.11.2013 vyzval žalobcu na prevzatie motocykla YAMAHA, ktorý podľa jeho vyjadrenia žalobca „dobrovoľne bez nátlaku odhlásil na DI PU na meno žalovaného“. Žalovaný vyzval žalobcu na prevzatie motocykla aj vzhľadom k tomu, že „nedošlo k naplneniu podmienok vopred dohodnutej ústnej dohody.“ Žalobca motocykel od žalovaného na základe jeho výzvy v roku 2013 neprevzal, a domáhal sa úhrady kúpnej ceny súdnou cestou. Žaloba bola vedená na OS Trenčín pod sp.zn. 13C/132/2015. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu vedenú pod sp.zn. 13C/132/2015 zamietol, nakoľko podľa jeho názoru možno objektívne pochybovať o tom, kto so žalobcom uzatvoril kúpnu zmluvu k predmetnému motocyklu, resp. že ju s ním uzatvoril žalovaný. Súd svoje pochybnosti o dohadovacom konaní oprel o tvrdenie,

že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že vo veci je pasívne legitimovaný žalovaný a teda existenciu hmotnoprávneho vzťahu medzi stranami sporu, resp. sa mu podľa názoru súdu nepodarilo vyvrátiť závažné pochybnosti o jeho existencii. Ako vyplýva z výpovede žalovaného v konaní vedenom na OS Trenčín pod sp.zn. 13C/132/2015, žalovaný je v súčasnosti evidovaný ako vlastník motocykla na dopravnom inšpektoráte. Sám vo svojej výpovedi uvádza, že vyzval žalobcu, aby si motocykel prišiel prevziať. Bola to reakcia na výzvu žalobcu na úhradu kúpnej ceny. Žalovaný uvádza, že nemal v úmysle zaplatiť kúpnu cenu za motocykel, nakoľko podľa jeho vyjadrenia tento motocykel od žalobcu nekupoval. To, že motocykel od žalobcu podľa jeho vyjadrenia tento nekúpil, mu však nebránilo v tom, aby tento prihlásil na svoje meno na dopravnom inšpektoráte. Žalovaný návrh žalobcu na zmierne riešenie veci neakceptoval, pričom iné riešenie nenavrhol, čo oznámil žalobcovi listom svojho právneho zástupcu zo dňa 17.02.2016. V súčasnej dobe je skutkový stav taký, že žalobca nemá ani motocykel, ani kúpnu cenu zaň, nakoľko tento motocykel neoprávnene zadržáva žalovaný. Žalovaný mal pôvodne snahu žalobcovi motocykel vrátiť, v súčasnosti však už odmieta motocykel vydať. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17.05.2017 uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu týkajúcich sa uzatvorenia ústnej kúpnej zmluvy. Žalovaný so žalobcom neuzatvoril nikdy žiadnu zmluvu (ani ústnu ani písomnú), na základe ktorej by od žalobcu kúpil motocykel značky YAMAHA XVS 650 VM03 (ďalej len ako „motocykel“). Súčasne má žalovaný za to, že sa nesprával, nekonal a nevyjadroval spôsobom, ktorý by nasvedčoval tomu, že kupuje predmetný motocykel a nikdy ani nemal úmysel uzatvoriť so žalobcom kúpnu zmluvu, ktorej predmetom by bol motocykel. Predmetný motocykel dostal žalovaný od svojho vtedajšieho zamestnávateľa, spoločnosti IRO, s.r.o., so sídlom Cintorínska 22, 811 08 Bratislava, IČO: 34 132 121 ako pracovnú odmenu. Má zato, že ide len o tvrdenie, že došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, ktoré však nie je podložené žiadnymi dôkazmi s čím sa stotožnil aj okresný súd Trenčín v rozsudku č.k. 13C/132/2015-93 str.7 zo dňa 09.06.2016, kde uvádza, že: „ Na základe vykonaného dokazovania tak nie je možné s určitosťou, alebo aspoň bez závažných pochybností uzavrieť, že odporca naozaj uzatvoril s navrhovateľom kúpnu zmluvu. Navrhovateľ pritom uviedol iba to, že dôkazom o uzatvorení kúpnej zmluvy je osvedčenie o evidencii a takisto konanie samotného odporcu, ktorému bola doručená faktúra, ktorou vyúčtoval navrhovateľ odporcovi kúpnu cenu.“ Z dôvodu, že predmetný motocykel dostal žalovaný ako pracovnú odmenu od svojho vtedajšieho zamestnávateľa spoločnosti IRO, s.r.o., a teda nie na základe ústnej kúpnej zmluvy od žalobcu, tak ako to tvrdí žalobca má žalovaný za to, že žalobcovi nevznikol nárok na úhradu faktúry č. 30/2013 žalovaným, nakoľko vystavenie faktúry č. 30/2013 je len jednostranným právnym úkonom žalobcu, z ktorého žalovanému nevznikla žiadna povinnosť. Uvedený názor zastáva aj Okresný súd Trenčín v citovanom rozsudku str.7-8: „Zhrnúc vyššie uvedené súd uzatvára, že navrhovateľovi sa v konaní nepodarilo hodnoverne preukázať existenciu právneho vzťahu medzi ním a odporcom, ktorý by bol založený predmetnou kúpnu zmluvou, resp. sa mu nepodarilo vyvrátiť závažné pochybnosti o jeho existencii. V dôsledku toho súd nemôže rozhodnúť o splnení povinnosti odporcu, ktorého sa navrhovateľ v tomto konaní domáha.“ Vyjadrenie žalobcu cit: „To, že motocykel od žalobcu podľa jeho vyjadrenia nekúpil, mu však nebránilo v tom, aby tento prihlásil na svoje meno na dopravnom inšpektoráte.“ považuje žalovaný len za účelové, a to z toho dôvodu, že žalobca dobrovoľne, bez nátlaku podal dňa 11.10.2013 na Dopravný inšpektorát Púchov Žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového (prípojného) vozidla na žalovaného, ktorú aj vlastnoručne podpísal. Na základe uvedeného úkonu žalobu a súčasne aj na základe pokynu konateľa spoločnosti IRO, s.r.o. sa žalovaný dostavil na dopravný inšpektorát, a tak došlo k prepisu vozidla a majiteľom motocykla sa stal žalovaný. Opätovne uviedol, že so žalobcom neuzatvoril žiadnu kúpnu zmluvu(ani ústnu ani písomnú) a predmetný motocykel dostal len ako pracovnú odmenu od svojho vtedajšieho zamestnávateľa od spoločnosti IRO, s.r.o. a na základe tejto skutočnosti nadobudol vlastnícke právo k motocyklu. Na základe uvedeného má preto žalovaný za to, že v prípade, ak by došlo k existencii nároku na vydanie veci (motocykla), aktívne vecne legitimovanou osobou by bola voči žalovanému spoločnosť IRO, s.r.o, ktorá poskytla žalovanému predmetný motocykel ako pracovnú odmenu. Žalovaný má za to, že právo na vydanie veci je premlčané a z dôvodu právnej istoty podáva žalovaný námietku premlčania uplatneného nároku. S ohľadom na skutočnosti uvedené v tomto vyjadrení ako aj na skutočnosti uvedené v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín, sp.zn. 13C/132/2015 má žalovaný za to, že sa stal oprávneným držiteľom motocykla a z tohto dôvodu nedochádza zo strany žalovaného k neoprávnenému zadržaniu veci. Navrhol, aby súd žalobu zamietol. Súčasne navrhol prerušenie konania až do právoplatného skočenia konania vedeného na tunajšom súde sp.zn. 13C/132/2015, nakoľko na základe odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu I. inštancie prebieha (v čase podania vyjadrenia k žalobe) na Krajskom súde v Trenčíne odvolacie konania pod sp.zn. 5Co/384/2016. Vo vyjadrení zo dňa 02.08.2021 žalovaný v plnom rozsahu zotrval na svojich predvážajúcich tvrdeniach, ktoré zopakoval. Zdôraznil, že žalovaný so žalobcom neuzatvoril nikdy žiadnu zmluvu (ani ústnu ani písomnú), na základe ktorej by od žalobcu

kúpil motocykel značky YAMAHA XVS 650 VM03 (ďalej len ako „motocykel“). Súčasne má žalovaný za to, že sa nesprával, nekonal a nevyjadroval spôsobom, ktorý by nasvedčoval tomu, že kupuje predmetný motocykel a nikdy ani nemal úmysel uzatvoriť so žalobcom kúpnu zmluvu, ktorej predmetom by bol motocykel. Predmetný motocykel dostal žalovaný od svojho vtedajšieho zamestnávateľa, spoločnosti IRO, s.r.o. so sídlom Cintorínska 22, 811 08 Bratislava, IČO: 34 132 121 ako pracovnú odmenu. Na základe vyššie uvedeného má žalovaný za to, že ide len o tvrdenie žalovaného, že došlo k uzatvoreniu ústnej kúpnej zmluvy, ktoré však nie je podložené žiadnymi dôkazmi. S uvedeným sa stotožnil aj Okresný súd Trenčín v Rozsudku č.k. 13C/132/2015-93 str. 7 zo dňa 09.06.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2017 a vykonateľnosť 11.07.2017. Opakovane navrhol, aby súd žalobu žalobcu zamietol a priznal mu náhradu trov konania. Ako dôkaz označil právoplatný Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 13C/132/2015-93.

3. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridriava podanej žaloby, pričom nad rámec skutočností v nej uvedených uvádza nasledovné skutočnosti: Žalobca má za to, že je aktívny legitimovaný, nakoľko so žalovaným uzatvoril ústnu kúpnu zmluvu v rámci ktorej sa dohodli, že vlastníctvo k predmetnému motocyklu žalovaný nadobudne až zaplacením kúpnej ceny. Pokiaľ ide o prepis motocykla na dopravnom inšpektoráte v prospech žalovaného, tento má len evidenčný charakter a uvedeným úkonom žalovaný vlastníctvo nenadobudol. O tom, že sa žalobca so žalovaným takto ústne dohodli svedčí aj predkladaný dôkaz - Opakovaná Výzva A. T. zo dňa 18.11.2013, v ktorej sám žalovaný uvádza, že nedošlo k naplneniu podmienok vopred dohodnutej ústnej dohody, a preto chcel žalobcovi vrátiť motocykel, teda z uvedeného vyplýva, že nedošlo k uhradeniu kúpnej ceny ako dohodnutej podmienky v kúpnej zmluve, preto sa domáhal vrátiť žalobcovi motocykel, keďže nebol jeho vlastníkom a sám chcel motocykel vrátiť uvedomujúc si tento právny stav. Poukazuje, že tento motocykel chcel vrátiť priamo žalobcovi a nie inej osobe, napr. spoločnosti IRO, s.r.o. (od ktorej mal vraj motocykel kúpiť ako uvádza žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe). Z tejto opakovanej výzvy jednoznačne žalovaný potvrdzuje, že ústnu dohodu, resp. kúpnu zmluvu uzatvoril so žalobcom. Čo sa týka pasívnej legitímácie, v čase podania žaloby mal žalovaný fakticky motocykel v držbe, teda bol naplnený predpoklad dôvodnosti podania žaloby. Pre prípad, že by následne došlo k zmene držiteľa, teda počas konania by žalovaný už nemal vo faktickej držbe predmetný motocykel ust. § 126 v spojitosti s ust. § 460 Občianskeho zákonníka pripúšťa náhradu škody voči takémuto žalovanému, čo bolo navrhnuté aj v podanej žalobe ako eventuálny petit. Má za to, že podmienky konania v otázkach aktívnej aj pasívnej legitímácie sú splnené a nesporné. Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného a následne odvolacieho súdu sp. zn. 5Co/384/2016 vo veci o zaplatenie 3.600 eur vedenej medzi žalobcom a žalovaným, rozhodnutím odvolacieho súdu bolo len konštatované, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, komu predal predmetný motocykel, ale nebolo konštatované, že žalovaný nebol kupujúcim predmetného motocykla, a to predovšetkým z dôvodu, že žalobca nepredložil všetky listiny ktorými disponoval. Nad rámec podanej žaloby v tomto konaní na margo písomného vyjadrenia žalovaného uvádza, že je pravda, že žalobca uzatvoril kúpnu zmluvu so spoločnosťou IRO, s.r.o. predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo Dacia Duster, kde bol v tom čase podľa tvrdenia žalovaného zamestnaný žalovaný a došlo aj k rôznym jednaniam medzi žalobcom a konateľom IRO, s.r.o., otcom žalovaného, avšak výsledkom bolo, že vozidlo Dacia Duster si žalobca kúpil na základe predloženej cenovej ponuky - ktorú predkladá, kde bola poskytnutá štandardná zľava z dôvodu počtu kilometrov (23.450 km) a iných vecí, avšak predaj predmetného motocykla alebo nejaký zápočet s uvedenou kúpou vozidla nemal nič spoločné. Predkladá aj vystavenú faktúru spoločnosťou IRO, s.r.o., ktorej vystavená suma sedí presne so sumou v ponuke vozidiel pre kohokoľvek, teda akéhokoľvek zákazníka. Taktiež dokladá aj emailovú komunikáciu konateľa IRO, s.r.o. p. S. T., otca žalovaného, ktorý emailom zo dňa 02.12.2013 sám vyzval žalobcu na opakovanie prevzatia motocykla, ktorý v jeho neprítomnosti pristavil do spoločnosti IRO, s.r.o. Trenčín s odhláseným TP. Uvedené potvrdzuje (podotýkame v čase), keď už došlo k predaju vozidla Dacia Duster z predávajúceho IRO, s.r.o. na kupujúceho žalobcu v mesiaci október 2013, že predmetný motocykel nemohol byť započítaný na zľavu z tohto osobného automobilu Dacia Duster. K vystaveniu faktúry za vozidlo Dacia Duster došlo dňa 15.10.2013 a konateľ IRO, s.r.o. žiadal o prevzatie motocykla z jeho areálu dňa 02.12.2013. Nemožno tak na základe predložených dôkazov tvrdiť, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný a neuzatvoril so žalobcom kúpnu zmluvu. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že považuje žalobu za nedôvodnú. Poukazuje na to, že nebola preukázaná existencia právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným kúpnu zmluvou a v prípade, že by sa žalobca domáhal vrátenia vozidla z tohto vzťahu, musel by byť tento právny vzťah ukončený. Má za to, že žalobca týmito tvrdeniami sa snaží vrátiť do konania, ktoré už bolo na tomto

súde právoplatne skončené 13C/132/2015. Nebolo preukázané, že sa žalobca a žalovaný dohodli, že vlastníctvo k predmetného motocyklu prejde na žalovaného na základe kúpnej ceny, toto je len tvrdenie žalobcu. S dôkazmi predkladanými žalobcom najmä opakovaná výzva, s týmito sa už súd zaoberal v uvedenom konaní. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 13C/132/2015-93 zo dňa 09.06.2016 v spojení Krajskom súde v Trenčíne č.k. 5Co/384/2016-119 zo dňa 14.06.2017 bolo zistené, že súd prvej inštancie zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 3.600,- eur s príslušenstvom a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania s odôvodnením, že nakoľko možno objektívne pochybovať o tom, kto so žalobcom uzatvoril kúpnu zmluvu k predmetnému motocyklu, resp. že ju s ním uzatvoril žalovaný sa žalobcovi v konaní nepodarilo hodnoverne preukázať existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, ktorý by bol založený predmetnou kúpnu zmluvou, resp. sa mu nepodarilo vyvrátiť závažné pochybnosti o jeho existencii. V dôsledku tohto súd nemohol rozhodnúť o splnení povinnosti žalovaného, ktorého sa žalobca v tomto konaní domáhal. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pričom sa plne stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie a ustálil, že pokiaľ sa žalobcovi v prejednávanej veci nepodarilo preukázať uzavretie kúpnej zmluvy priamo so žalovaným, nemohol byť dôvodný ani jeho návrh na zaplata kúpnej ceny v ním požadovanej výške. Z obsahu uvedeného spisu tunajšieho súdu bolo zistené, že v tomto konaní žalovaný vypovedal, že nikdy so žalobcom žiadnu kúpnu zmluvu ohľadne predmetného motocykla neuzatvoril. Tento motocykel dostal od svojho zamestnávateľa v rámci koncoročného odmeňovania, teda od spoločnosti IRO, s. r. o. bezodplatne v októbri 2013 a následne dňa 22.10.2013 sa uskutočnil prepis tohto motocykla na dopravnom inšpektoráte. Žiadna faktúra od navrhovateľa odporcovi doručená nebola. Dňa 31.10.2013 žalovaný prevzal výzvu navrhovateľa na zaplata kúpnej ceny - pokus o zmier. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nesúhlasil s vyplatením požadovanej sumy navrhovateľovi, odovzdal motocykel späť svojmu zamestnávateľovi, ktorý následne vyzval navrhovateľa na prevzatie si tohto motocykla. Žalovaný nemal žiadnu vedomosť o vzťahoch medzi jeho zamestnávateľom a navrhovateľom, až následne sa dozvedel, že tento motocykel má byť zamestnávateľovi odporcu poskytnutý za účelom poníženia kúpnej ceny za motorové vozidlo, ktoré navrhovateľ zakúpil od zamestnávateľa odporcu. V čase prevzatia motocykla od zamestnávateľa odporcu, bol konateľom zamestnávateľa žalovaného otec žalovaného, ktorý v súčasnosti už nie je jeho konateľom. Žalobca vypovedal, že sa v roku 2012 rozhodol predať predmetný motocykel, pretože ho neužíval v dostatočnom rozsahu. Inzeroval motocykel, avšak nepodarilo sa mu ho predať. V roku 2013 začal uvažovať o kúpe menšieho motorového vozidla. S pánom S. T. sa telefonicky skontaktoval, nakoľko bol predajcom motorových vozidiel zn. Renault, ako konateľ spoločnosti IRO, s. r. o.. Spýtal sa ho, či by bolo možné započítať na kúpnu cenu motorového vozidla hodnotu, resp. kúpnu cenu motocykla, ktorý chcel predať. On mu uviedol, že obdobný motocykel chcel kúpiť pre svojho syna. Celý proces komunikácie však trval dlhšie, nakoľko S. T. chodil po dovolenkách. Medzitým dostal ponuku aj od spoločnosti Yamaha z Považskej Bystrice na odkúpenie tohto motocykla za kúpnu cenu 5.000 eur pre ich klienta. Túto ponuku odmietol, nakoľko chcel zostať korektný vo vzťahu k pánovi S. T.. Definitívne sa dohodli na podmienkach ohľadne kúpy auta a predaja motocykla v septembri, alebo v októbri 2013. Pán S. T. mu dal ponuku na predaj predvádzacích vozidiel, ktoré sa nachádzali v predajni Renault v Bratislave a on sa rozhodol pre kúpu vozidla Dacia Duster. Aj keď zháňal pôvodne menšie vozidlo, rozhodol sa pre kúpu väčšieho vozidla, nakoľko táto kúpa bola výhodná. Vozidlo bolo lacnejšie asi o 2.000 eur ako nové. Spolu s pánom S. T. odišli do predajne v Bratislave, kde si prezrel toto vozidlo a zistil, že má najazdených 25000 km a prasknuté čelné sklo. Toto mu neskôr opravili, avšak drobná jamka sa na ňom nachádza. Nebol spokojný so stavom vozidla, avšak povedal si, že čo už. Vozidlo kupoval na leasing. Pán S. T. mu povedal, aby vystavil faktúru na meno jeho syna, teda odporcu. Túto vystavil u neho v Púchove asi 2 alebo 3 dni pred prevzatím vozidla Dacia Duster v Bratislave. Cenu motocykla na faktúre znížil, pretože sa chcel odvdáčiť za to, že mu bola poskytnutá nižšia cena za auto. Pred samotným odovzdaním motocykla do predajne IRO v Trenčíne, kam ho doviezol, si bol sám odporca motorku v Púchove niekoľkokrát prezrieť. Bol ju takisto ukázať odporcovi aj v Trenčíne. V areáli firmy IRO s.r.o. urobil aj skúšobnú jazdu. Kópiu občianskeho preukazu odporcu vyhotovili v predajni IRO, s.r.o. v Trenčíne a to vtedy, keď odovzdal faktúru osobne odporcovi. Kúpnu cenu ohľadne vozidla Dacia Duster zaplatil v predajni IRO v Trenčíne. Motocykel takisto ostal v tejto predajni. Na ODI sa dostavil sám spolu s kópiu občianskeho preukazu odporcu a polícii uviedol, že prevádza vlastnícke právo k motocyklu na odporcu. Následne čakal na zaplata kúpnej ceny na základe vystavenej faktúry, ale zaplata sa nedočkal. Kúpna cena za motocykel nebola kompenzáciou na kúpnu cenu za auto Dacia Duster. Tá kompenzácia spočívala len v tom, že kúpna cena motocykla bola nižšia ako bola kúpna cena tohto motocykla a to približne v čase predaja 5.000 euro bez DPH. Ohľadne kúpnej ceny a predmetu kúpy komunikoval aj s odporcom aj s otcom odporcu pánom S. T.. Splatnosť kúpnej ceny si dohodol ústne s odporcom potom, čo mu odovzdal faktúru, a to 5 až 10 dní od prevzatia faktúry. Svedok S. T. vypovedal,

že žalobcu pozná, nakoľko sa v ich obchodnej spoločnosti zaujímal o kúpu vozidla a nakoniec si ho aj kúpila žalovaný je jeho synom. Žalobca prišiel k nim do predajne a dal im ponuku na započítanie kúpnej ceny motocykla s kúpnu cenou motorového vozidla, o ktoré mal záujem. Takýto postup bol bežný a aplikoval sa aj pri iných klientoch. Prebiehali medzi nimi rokovania, nakoniec sa dohodli aj o odkupnej cene za motocykel. Pre žalobcu našli predvádzacie vozidlo Dacia Duster, bola mu poskytnutá zľava z kúpnej ceny vo výške 18,50 %, ktorá zodpovedala kúpnej cene motocykla. Túto zľavu poskytol ako konateľ spoločnosti po dohode s druhým konateľom spoločnosti. Takisto mu bol poskytnutý aj benefit, a to servisná prehliadka po najazdených 20 tis. km. Motocykel bolo následne potrebné prihlásiť, pričom sa v rámci firmy konatelia rozhodli motocykel prihlásiť priamo na jeho syna, ktorý tento motocykel dostal ako odmenu za prácu vykonávanú v spoločnosti. O tejto skutočnosti je spísaná aj zápisnica konateľov ich spoločnosti, ktorá bola spísaná pred odovzdaním motocykla. Kúpna zmluva bola iba ústna, pričom bola uzatvorená medzi spoločnosťou IRO s.r.o. a navrhovateľom, s nikým iným. Kupujúcim motocykla bola spoločnosť IRO. Nakoniec preto bola poskytnutá aj uvedená zľava. Pre odmenu pre žalovaného sa rozhodli za prácu, ktorú vykonával v spoločnosti, lebo jeho plat bol, že na nižšej úrovni. Išlo o odmenu za vykonanú prácu, nie o koncoročnú odmenu. Žalobca vedel, že motocykel bude postúpený na syna. Syn prevzal motorku, avšak odmietol ju používať, tak je tomu aj doteraz. Urobil tak pre to, že mu bola doručená faktúra od žalobcu, ktorú odmietol zaplatiť. Jazdiť chce na motorke až keď sa veci vporiadajú. Ak by zaplatil faktúru, de facto by motorka bola zaplatená dvakrát. Jednak v rámci poskytnutej zľavy a druhýkrát na základe faktúry. Išlo by tak o duplicitné zaplatenie kúpnej ceny a celkový obchod pre spoločnosť by bol neefektívny. Nevie, ako sa faktúra dostala do spoločnosti. Motocykel nebol zaúčtovaný v majetku spoločnosti z dôvodu zjednodušenia. Následne by sa musel dvakrát prepisovať na držiteľa, bolo by to neefektívne. Spoločnosť IRO vyzvala žalobcu opakovane písomne na prevzatie motocykla potom, čo odmietol zaplatiť leasingovej spoločnosti spracovateľský poplatok. Ich spoločnosť pritom dodávateľovi vozidla zaplatila jeho kúpnu cenu a pritom nemala uhradenú túto cenu od leasingovej spoločnosti. Táto to odmietla urobiť, nakoľko žalobca jej odmietol zaplatiť spracovateľský poplatok. Preto spoločnosť dňa 07.12.2013 ho vyzvala na úhradu spracovateľského poplatku a nakoniec sa spoločnosť rozhodla zaplatiť za neho poplatok vo výške približne 860 eur, aby získali peniaze za vozidlo. Z výpovede svedka P. S. bolo zistené, že pri kúpe motocykla išlo o súkromnú akciu pána S. T., teda druhého konateľa spoločnosti IRO. Malo ísť o nejakú protislužbu. Nevie, či tento motocykel bol kupovaný na spoločnosť a či bol aj vedený v účtovníctve spoločnosti. Občas sa niečo nakupovalo, bolo to bežné, keď sa jednalo napríklad o servis vozidiel, alebo keď išlo o zľavy z kúpnej ceny vozidiel. Bližšie si však na to už nepamätá, nakoľko to bolo už dávno. Chodilo to tak, že keď videl, že bola poskytnutá nejaká vyššia zľava na vozidlo, tak sa na to informoval. Aj v tomto prípade sa pýtal o akú zľavu išlo, a to účtovníčky a pána T. a na dôvod tejto zľavy. Účtovníčka mu nepovedala nič a poslala ho za pánom T.. Tento mu povedal, že dal zľavu kupujúcemu. Veľmi s tým nesúhlasil, ale nebránil mu v tom, keď už to bolo dohodnuté. Povedal mu, aby si to vyriešil sám. Pán T. prišiel nakoniec s návrhom, aby tento motocykel dali jeho synovi ako odmenu, čím by kompenzovali jeho nižšiu mzdu. Motocykel sa mal napísať na žalovaného, nakoľko motorka bola zaplatená. Pravdepodobne o tom spísali aj písomný záznam. Nevedel o všetkých obchodných transakciách. Do predajne chodil približne jedenkrát do týždňa. V zápisnici zo dňa 08.10.2013 je jeho podpis, spomína si aj na toto zasadnutie, nakoľko sa v tomto prípade jednalo o vysokú zľavu 18,50 %. Ich marža sa v tom čase pohybovala približne 2,5-3 %. Z evidenčnej karty (k 25.08.2021) motocykla YAMAHA XVS 650, VIN A farba strieborná a správy OOPZ v Trenčíne zo dňa 26.08.2021 vyplynulo, že žalovaný bol jeho držiteľom v období od 22.10.2013 do 05.06.2017. Žalobca podal dňa 10.03.2022 vyjadrenie prostredníctvom právneho zástupcu z ktorého vyplynulo, že má za to, že je aktívne legitimovaný, nakoľko so žalovaným uzatvoril ústnu kúpnu zmluvu v rámci ktorej sa dohodli, že vlastníctvo k predmetnému motocyklu žalovaný nadobudne až zaplatením kúpnej ceny. Pokiaľ ide o prepis motocykla na dopravnom inšpektoráte v prospech žalovaného, tento má len evidenčný charakter a uvedeným úkonom žalovaný vlastníctvo nenadobudol. O tom, že sa žalobca so žalovaným takto ústne dohodli svedčí aj predkladaný dôkaz - Opakovaná Výzva A. T. zo dňa 18.11.2013, v ktorej sám žalovaný uvádza, že nedošlo k naplneniu podmienok vopred dohodnutej ústnej dohody, a preto chcel žalobcovi vrátiť motocykel, teda z uvedeného vyplýva, že nedošlo k uhradeniu kúpnej ceny ako dohodnutej podmienky v kúpnej zmluve, preto sa domáhal vrátiť žalobcovi motocykel, keďže nebol jeho vlastníkom a sám chcel motocykel vrátiť uvedomujúc si tento právny stav. Poukazuje, že tento motocykel chcel vrátiť priamo žalobcovi a nie inej osobe, napr. spoločnosti IRO, s.r.o. (od ktorej mal vraj motocykel kúpiť ako uvádza žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe). Z tejto opakovanej výzvy jednoznačne žalovaný potvrdzuje, že ústnu dohodu, resp. kúpnu zmluvu uzatvoril so žalobcom. Čo sa týka pasívnej legitimácie, v čase podania žaloby mal žalovaný fakticky motocykel v držbe, teda bol naplnený predpoklad dôvodnosti podania žaloby. Pre prípad, že by následne došlo k zmene držiteľa, teda

počas konania by žalovaný už nemal vo faktickej držbe predmetný motocykel ust. § 126 v spojitosti s ust. § 460 Občianskeho zákonníka pripúšťa náhradu škody voči takémuto žalovanému, čo bolo navrhnuté aj v podanej žalobe ako eventuálny petit. Má za to, že podmienky konania v otázkach aktívnej aj pasívnej legitímácie sú splnené a nesporné. Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného a následne odvolacieho súdu sp. zn. 5Co/384/2016 vo veci o zaplatenie 3.600 Eur vedenej medzi žalobcom a žalovaným, pre ktoré bolo toto konanie prerušené uvádzame, že rozhodnutím odvolacieho súdu bolo len konštatované, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, komu predal predmetný motocykel, ale nebolo konštatované, že žalovaný nebol kupujúcim predmetného motocykla, a to predovšetkým z dôvodu, že žalobca nepredložil všetky listiny, ktorými disponoval. Nad rámec podanej žaloby uviedol, že je pravda, že žalobca uzatvoril kúpnu zmluvu so spoločnosťou IRO, s.r.o., predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo Dacia Duster, kde bol v tom čase podľa tvrdenia žalovaného zamestnaný žalovaný a došlo aj k rôznym jednaniam medzi žalobcom a konateľom IRO, s.r.o., otcom žalovaného, avšak výsledkom bolo, že vozidlo Dacia Duster si žalobca kúpil na základe predloženej cenovej ponuky, ktorú zakladá do spisu, kde bola poskytnutá štandardná zľava z dôvodu počtu kilometrov (23.450 km) a iných vecí, avšak predaj predmetného motocykla alebo nejaký zápočet s uvedenou kúpou vozidla nemal nič spoločné. Do spisu prekladá aj vystavenú faktúru spoločnosťou IRO, s.r.o., ktorej vystavená suma sedí presne so sumou v ponuke vozidiel pre kohokoľvek, teda akéhokoľvek zákazníka. Dokladá emailovú komunikáciu konateľa IRO, s.r.o. p. S. T., otca žalovaného, ktorý emailom zo dňa 02.12.2013 sám vyzval žalobcu na opakované prevzatie motocykla, ktorý v jeho neprítomnosti pristavil do spoločnosti IRO, s.r.o., Trenčín s odhláseným TP. Uvedené potvrdzuje (podotýka v čase), keď už došlo k predaju vozidla Dacia Duster z predávajúceho IRO, s.r.o., na kupujúceho žalobcu v mesiaci október 2013, že predmetný motocykel nemohol byť započítaný na zľavu z tohto osobného automobilu Dacia Duster. K vystaveniu faktúry za vozidlo Dacia Duster došlo dňa 15.10.2013 a konateľ IRO, s.r.o. žiadal o prevzatie motocykla z jeho areálu dňa 02.12.2013.

4. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd sa zaoberal predovšetkým či nedošlo k premlčaniu uplatneného nároku. Vlastník má právo kedykoľvek žiadať vydanie veci, ktorej je vlastníkom od toho, kto mu ju neoprávnene zadržuje a jeho vlastnícke právo sa nepremlčuje. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na plnenie ako zodpovednosť povinnosť na náhradu škody podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla: to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody, uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a škodca namieta premlčanie, právo sa premlčalo. Neprichádza tu už do úvahy objektívna premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník v citovanom ustanovení § 106 ods. 1 viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného: a/ o vzniknutej škode (nie iba o protiprávnom úkone, či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčísliť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde; okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti, či s protiprávnym konaním; b/ o škodcovi, t. j. o tom, kto za škodu zodpovedá. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže byť teda rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode. Pri posudzovaní otázky, kedy sa žalobca dozvedel o škode, treba v zmysle vyššie uvedeného vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nej), teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia, t. j. ktorú bolo možné natoľko objektívne vyčísliť v peniazoch, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť aj na súde. Ide teda o vedomosť nielen o vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške. Z ust. § 106 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Teda, ako náhle uplynie subjektívna premlčacia doba, neprichádza do úvahy už objektívna premlčacia doba. V konaní bolo nesporne preukázané, že ako držiteľ motocykla YAMAHA XVS 650 bol v období od 22.10.2013 do 05.06.2017

evidovaný žalovaný. V súčasnosti ku dňu rozhodovania súdu ho už nemá vo svojej faktickej držbe, nemožno preto konštatovať, že ho neoprávnene zadržuje (odmieta vydať). Skutočnosť, že žalobca a žalovaný uzatvorili kúpnu zmluvu ktorej predmetom bol tento motocykel sa už v predchádzajúcom konaní 13C/132/2015 vedenom na tunajšom súde nepodarilo hodnoverne preukázať. Nepodarilo sa preukázať existenciu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý by bol založený predmetnou kúpnu zmluvou, resp. sa mu nepodarilo vyvrátiť závažné pochybnosti o jeho existencii. Závery ustálené v tomto konaní neboli relevantne spochybnené v predmetnom konaní. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že nepredložil všetky listiny ktorými disponoval, nakoľko žalobca nepredložil žiadne ďalšie listiny okrem tých, ktoré už boli predložené v konaní 13C/132/2015 a ktoré by preukázali jeho opakované tvrdenia o uzavretí ústnej kúpnej zmluvy so žalovaným. Uvedené nemožno vyvodíť ani z textu výzvy žalovaného zo dňa 18.11.2013, že „nedošlo k naplneniu podmienok vopred dohodnutej ústnej dohody“ pre jeho nejednoznačnosť a nekonkrétnosť, i v spojení s ostatnými dôkazmi, tak ako to tvrdí žalobca. Súd preto posúdil uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, ktoré mal získať žalovaný na úkor žalobcu. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Objektívna trojročná premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po odhlásení a prehlásení vozidla 12.10.2013, žaloba bola podaná dňa 10.10.2016 teda pred jej uplynutím. V prípade subjektívnej dvojročnej premlčacej doby súd stanovil za počiatok jej plynutia deň, keď žalovaný preukázateľne vyzval žalobcu na prevzatie vozidla dňa 18.11.2013, a žalobca sa dozvedel, že žalovaný nedodržiaval podmienky podľa ním tvrdenej uzavretej kúpnej zmluvy a bezdôvodne sa na úkor žalobcu obohatil dozvedel. Teda plynula od 19.11.2013 do 19.11.2015. Žaloba bola podaná po jej uplynutí, takže vznesená námietka žalovaného bola dôvodná. Vzhľadom na to, že v konaní nie je sporné, že žalovaný skutočne nedisponuje, t.j. nemá vo svojej faktickej držbe predmetný motocykel a nemožno konštatovať, že ho neoprávnene zadržuje (odmieta vydať) súd žalobu na jeho vydanie zamietol. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dôvodne vzniesol námietku premlčania, súd nárok „in eventum“ na zaplatenie peňažnej náhrady za predmetný motocykel nemôže v konaní priznať a preto i v tejto časti žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku a priznal úspešnému žalovanému, ktorý mal úspech vo veci právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému k rukám jeho zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku. Na splnenie tejto povinnosti súd určil žalobcovi trojdňovú lehotu, avšak táto začne plynúť až právoplatnosťou uznesenia o výške náhrady trov konania, keďže až na základe tohto uznesenia bude žalobcovi zrejme v akej konkrétnej výške má žalovanému trov konania nahradiť.

5. Proti tomuto rozsudku, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že predmetné rozhodnutie vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu a zároveň z nesprávnej aplikácie príslušných ustanovení zákona. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol, že podanú žalobu zamietla z dôvodu premlčania, keď námietku premlčania podanú žalovaným považoval za dôvodnú. S uvedeným právnym názorom sa nemožno stotožniť z dôvodu, že súd prvej inštancie pri aplikácii ustanovení § 107 nesprávne postupoval, keď pri výpočte subjektívnej lehoty neposudzoval absolútnu a relatívnu neplatnosť právneho úkonu, ktorý bol podkladom na plynutie lehôt. Za začiatok plynutia subjektívnej lehoty nemožno považovať deň 18.11.2013, keď žalobca vyzval na prevzatie vozidla. Zároveň s uvedeným poukazuje, že túto výzvu, na ktorú súd prvej inštancie poukazuje v časti odôvodnenia pri uplynutí premlčacej lehoty (str. 11 rozsudku) zároveň v predošlej časti odôvodnenia považuje za nejednoznačnú a nekonkrétnu (str. 10 rozsudku). Má za to, že žaloba bola podaná včas a dôvodne v čase, keď nedošlo k premlčaniu a premlčacia lehota neuplynula pred podaním žaloby tak, ako to nesprávne konštatoval súd prvej inštancie. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, ktorým súd zamietol žalobu. Považuje ho za rozhodnutie plne v súlade so skutkovým stavom a príslušnými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi normami. Žalobca v odvolaní bezpredmetne konštatuje, že za začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nemožno považovať deň 18.11.2013,

avšak žiadny iný deň na začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty žalobca v odvolaní neuviedol. Okresný súd Trenčín správne stanovil začiatok premlčacej lehoty na 18.11.2013, nakoľko práve v tento deň sa žalobca dozvedel, že žalovaný nedodrжал podmienky podľa žalobcom tvrdenej uzavretej kúpnej zmluvy a bezdôvodne sa na úkor žalobcu obohatil. Začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je viazané na dva základne predpoklady. Prvým predpokladom je nadobudnutie vedomosti na strane žalobcu o tom, že škoda vznikla, pričom druhým predpokladom je nadobudnutie vedomosti žalobcu o tom, že kto za škodu zodpovedá. Žalobca sa v danom prípade preukázateľne dozvedel o škode aj o tom kto za škodu zodpovedá až v momente, kedy žalovaný vyzval žalobcu na prevzatie motocykla, t.j. 18.11.2013. Vyššie uvedené tvrdenie podporuje aj komentár k Občianskemu zákonníku. V prípade podľa § 106 je oprávneným subjektom poškodený a práve na jeho osobu je viazaná požiadavka zákonodarcu, aby nadobudol subjektívnu vedomosť o definovaných skutočnostiach. Z toho vyplýva, že na začatie subjektívnej premlčacej lehoty nestačí, aby subjektívnu vedomosť nadobudla iná osoba ako poškodený. Subjektívna vedomosť zákonného zástupcu, advokáta či osoby blízkej tak začatie plynutia premlčacej lehoty nespôsobí. Musí ísť preukázateľne o subjektívnu vedomosť poškodeného; zákon vyžaduje dokonanie stavu vedomia poškodeného reálnym nadobudnutím vedomosti o definovaných skutočnostiach. Nestačí teda možnosť či pravdepodobnosť získania tejto vedomosti, poškodený musí uvedenými vedomosťami reálne disponovať. Opätovne si touto cestou dovoľuje uviesť súdu, že objektívna trojročná premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po odhlásení a prehlásení vozidla dňa 12.10.2013 a subjektívna premlčacia doba začala plynúť v deň, kedy žalovaný preukázateľne vyzval žalobcu na prevzatie vozidla, t.j. dňa 18.11.2013, a súčasne sa žalobca dozvedel, že žalovaný nedodrжал podmienky podľa ním tvrdenej uzavretej kúpnej zmluvy a bezdôvodne sa na úkor žalobcu obohatil dozvedel. Subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 19.11.2015, pričom žaloba bola podaná dňa 10.10.2016, t.j. takmer po roku od uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že v čase podania žaloby žalobcom, bol nárok žalobcu už takmer rok premlčaný. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal mu náhradu trov konania.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

9. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

10. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi vydať motocykel YAMAHA SVS 650, VM03, rok výroby 2005, VIN A., identifikačné číslo motora Z..., farba strieborná do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vydaného súdom eventuálne, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi náhradu škody vo výške 3.600,-Eur. Súd prvej inštancie sa vzhľadom na vznesenú námietku premlčania správne zaoberal či nedošlo k premlčaniu uplatneného nároku. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie bolo nesporne preukázané, že ako držiteľ motocykla YAMAHA XVS 650 bol v období od 22.10.2013 do 05.06.2017 evidovaný žalovaný, pričom ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie ho už nemal vo svojej faktickej držbe, nebolo možné preto konštatovať, že ho neoprávnene zadržuje (odmieta vydať). Skutočnosť, že žalobca a žalovaný uzatvorili kúpnu zmluvu ktorej predmetom bol tento motocykel sa už v predchádzajúcom konaní sp. zn. 13C/132/2015 vedenom na okresnom súde nepodarilo hodnoverne preukázať, nakoľko sa nepodarilo

preukázať existenciu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý by bol založený predmetnou kúpnu zmluvou, resp. sa mu nepodarilo vyvrátiť závažné pochybnosti o jeho existencii. Závery ustálené v tomto konaní neboli relevantne spochybnené ani v prejednávacom konaní. Súd prvej inštancie preto správne posúdil uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, ktoré mal získať žalovaný na úkor žalobcu. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že objektívna trojročná premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po odhlásení a prehlásení vozidla 12.10.2013, žaloba bola podaná dňa 10.10.2016 teda pred jej uplynutím. V prípade subjektívnej dvojročnej premlčacej doby súd prvej inštancie rovnako správne stanovil za počiatok jej plynutia deň, keď žalovaný preukázateľne vyzval žalobcu na prevzatie vozidla dňa 18.11.2013, a žalobca sa dozvedel, že žalovaný nedodrжал podmienky podľa ním tvrdenej uzavretej kúpnej zmluvy a bezdôvodne sa na úkor žalobcu obohatil. Teda subjektívna premlčacia doba plynula od 19.11.2013 do 19.11.2015, teda žaloba bola podaná po jej uplynutí, takže vznesená námietka žalovaného bola dôvodná. Vzhľadom na to, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný skutočne nedisponuje, t.j. nemá vo svojej fatickej držbe predmetný motocykel a nemožno konštatovať, že ho neoprávnenne zadržuje (odmieta vydať) súd prvej inštancie správne žalobu na jeho vydanie zamietol a keďže žalovaný dôvodne vzniesol námietku premlčania, súd nárok „in eventum“ na zaplatenie peňažnej náhrady za predmetný motocykel nemohol v konaní priznať a preto i v tejto časti správne žalobu zamietol.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).